

Dosarul nr. 1ra-918/2023
1-20096606-01-1ra-12062023

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Mânăscuță Igor

a judecat, fără citarea părților, recursul declarat de către avocatul Lazăr Vitalii în numele inculpatului Trembițchi Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Trembițchi Gheorghe xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.08.2020 - 08.12.2021;

Instanța de apel: 04.01.2022 - 13.12.2022;

Instanța de recurs: 12.06.2023 - 24.01.2024.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 08 decembrie 2021, Trembițchi Gheorghe xxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, pentru cumul de sentințe s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 30 noiembrie 2020, în temeiul art.art.192¹ alin.(1), 186 alin.(2) lit. c), d), 186 alin.(2) lit. c), d), 186 alin.(2) lit. c), d), 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa definitivă, cu aplicarea art.84 Cod penal, sub formă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 17 decembrie 2020, în temeiul art.320¹ fiindu-i stabilită pedeapsa, sub formă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 24 decembrie 2020, în temeiul art.287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 28 decembrie 2020, în temeiul

art.186 alin.(2) lit. c), d), art.186 alin.(2) lit. c), d), art.27, 187 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal, sub formă, de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 11 februarie 2021, în temeiul art.186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 11 februarie 2021, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fiindu-i stabilită definitiv lui Trembițchi Gheorghe o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat și condamnat și Ivanov Vlad-Cristi, care nu a declarat recurs.

S-a încasat în mod solidar, de la Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad-Cristi, în folosul statului, cheltuieli judiciare, în sumă de 2 100 lei.

S-a încasat în mod solidar, de la Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad-Cristi în folosul părții vătămate, Teleghin Lilia prejudiciul moral în mărime de 6 000 lei, iar acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Teleghin Lilia, în partea încasării în mod solidar de la Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad-Cristi, a prejudiciului material, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța civilă.

S-a încasat în mod solidar, de la Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad-Cristi în folosul părții vătămate, Teleghin Lilia cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, că Trembițchi Gheorghe, la 02 aprilie 2020, în perioada de timp cuprinsă între ora 16.10 - 19.20, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Ivanov Vlad-Cristi, urmărind scop de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului confecționat din termopan, au pătruns în gospodăria lui Teleghin Lilea, situată în xxxx, de unde au sustras pe ascuns suma bănească de 400 euro, în bancnote cu nominalul de 50 și 20 euro, echivalentul a 8 000 lei, suma bănească de 3 600 dolari SUA, în bancnote cu nominalul de 100 dolari, echivalent a 64 800 lei, un lanț confecționat din aur, cu greutatea de 10 grame, la prețul de 8 700 lei și o cruciuliță confecționată din aur, cu greutatea de 3 grame, la prețul de 1 300 lei, astfel cauzându-i victimei un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 82 800 lei.

Acțiunile inculpatului Trembițchi Gheorghe au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu soluția pronunțată, avocatul Lazăr Vitalii în numele inculpatului, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Trembițchi Gheorghe să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului a invocat că, inculpatul Trembițchi Gheorghe nu a recunoscut fapta și a dat declarații precum că în timpul indicat în rechizitoriu, ultimul s-a aflat cu Ivanov Vlad-Cristi și 3 fete la lacul din orașul Orhei, astfel că,

acesta nu avea cum să comită fapta incriminată. Consideră că instanța urma să adopte o sentință de achitare, iar circumstanțele care demonstrează că nu Trembițchi Gheorghe a comis fapta sunt. Exact în perioada indicată în rechizitoriu nici una din camerele de luat vederi din gospodăria părții vătămate nu lucra, astfel există dubii precum că acestea din urmă lucrau însă au capturat imaginea altor persoane. Partea vătămată nu consideră că Trembițchi Gheorghe ar fi comis fapta, or acesta îi este vecin și des îi aducea metal uzat. Nu a fost ridicat nici un bun sustras de la Trembițchi Gheorghe. Martorul indicat în rechizitoriu Băietrov Iurie nu a fost audiat în instanța de judecată, astfel nu a fost posibil de acordat întrebări și de demonstrat nevinovăția lui Trembițchi Gheorghe. Însă instanța de judecată a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorului Băietrov Iurie, declarații care nu au fost cercetate în ședința de judecată, astfel, nu urma a fi excluse din probatoriu declarațiile martorului Băietrov Iurie. În perioada indicată în rechizitoriu Trembițchi Gheorghe se afla în alt loc, astfel, acesta nu avea posibilitatea să comită infracțiunea dată. Nici una din probele scrise cercetate în ședința de judecată nu demonstrează legătura directă dintre furtul comis și Trembițchi Gheorghe. Consideră că nu au fost înlăturate dubiile precum că Trembițchi Gheorghe ar fi comis infracțiunea, or, simplul fapt că pe numele acestuia la casa de amanet a fost înregistrat lăntișorul de aur, nu este dovada că acesta a comis furtul. Astfel, nu a fost demonstrat că anume Trembițchi Gheorghe ar fi comis fapta imputată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Trembițchi Gheorghe în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, conform indicilor calificativi - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a reținut că, necitând la faptul că inculpatul pledează nevinovat, săvârșirea infracțiunii este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Teleghin Lilia, declarațiilor date în cadrul urmăririi penale de către martorul, Baetrov Iurie, conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 02 aprilie 2020 (f.d.12-18); conținutul raportului de consemnare a măsurii speciale de investigații "Culegeri de informații, chestionarea și identificarea" din 10 aprilie 2020 (f.d.29-41); conținutul procesului-verbal de ridicare, din 27 mai 2020 (f.d.43); conținutul raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-2212 din 01 iulie 2020 (f.d.49-54); ordonanța din 30 iulie 2020 (f.d.56); conținutul procesului-verbal de ridicare, din 04 iunie 2020 (f.d.59); conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului, din 04 iunie 2020 (f.d.60-61); ordonanța din 30 iulie 2020 (f.d.56); conținutul

procesului-verbal de ridicare, din 06 iunie 2020 (f.d.57); conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului, din 30 iulie 2020 (f.d.68-76); ordonanța din 30 iulie 2020 (f.d.77).

Instanța de apel a menționat că, probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de partea acuzării, în ansamblu, confirmă vinovăția lui Trembițchi Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului Trembițchi Gheorghe, inclusiv vinovăția sa, iar argumentele apelantului, precum că Trembițchi Gheorghe nu a săvârșit infracțiunea incriminată, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate, conținutul declarațiilor date în cadrul urmăririi penale de către martorul, Baetrov Iurie, conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 02 aprilie 2020, prin care s-a examinat locul comiterii sustragerii-gospodăria lui Teleghin Lilia, situată în xxxx și a fost ridicată, pe o folie adezivă, o urmă creată cu talpa încălțăminte (f.d.12-18); conținutul procesului-verbal de ridicare, din 04 iunie 2020, de la Teleghin Lilea a unui lăntișor cu o cruciuliță, de culoare gălbuie, confecționat din aur (f.d.59); conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului, din 04 iunie 2020, potrivit căruia a fost supus examinării un lăntișor cu o cruciuliță, de culoare gălbuie, confecționat din aur, ridicat de la Teleghin Lilea la 04 iunie 2020 (f.d.60-61); ordonanța din 30 iulie 2020, un lăntișor și o cruciuliță confecționate din aur, ridicate de la Teleghin Lilea la 04 iunie 2020 au fost recunoscute drept corpuri delictive și anexate la cauza penală (f.d.56); conținutul procesului-verbal de ridicare, din 06 iunie 2020, de la Doroș Iurie a înregistrării video a camerelor de supraveghere video, amplasate la sediul Lombard "Evelina Prof" de pe xxxx, și a biletului de amanet din 03 aprilie 2020, pe numele lui Baetrov Iurie (f.d.57); conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului, din 30 iulie 2020, potrivit căruia a fost supus examinării biletului de amanet din 03 aprilie 2020, pe numele lui Baetrov Iurie și înregistrărilor video din sediul Lombardului "Evelina Prof" de pe xxxx (f.d.68-76).

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a indicat că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art.art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei vinovate.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

La fel, instanța de apel a stabilit că, instanța de fond corect a dispus de a încasa în mod solidar, de la Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad-Cristi în folosul statului, cheltuieli judiciare în sumă de 2 100 lei, or acestea au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară din 01 iulie 2020 nr.34/12/1-R- 2212.

Totodată, instanța de apel a mai indicat că, instanța de fond corect a dispus de a încasa în mod solidar, de la Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad-Cristi în

folosul părții vătămate, Teleghin Lilia, prejudiciul moral în mărime de 6 000 lei, deoarece în opinia instanței de judecată această despăgubire va aduce părții vătămate o satisfacție echitabilă, în rest pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 4 000 lei s-au respins ca neîntemeiate, iar acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Teleghin Lilia, în partea încasării în mod solidar de la Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad-Cristi, a prejudiciului material, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța civilă, deoarece conform rechizitoriului Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad - Cristi au sustras de la partea vătămată, Teleghin Lilia, suma de 400 Euro și 3 600 dolari. În cadrul ședinței de judecată partea vătămată, Teleghin Lilia, a declarat că suma de 400 euro îi aparține, iar suma de 3 600 dolari aparține unei companii la care anterior a lucrat și care la moment nu mai activează, însă i-a fost transmisă această sumă spre pătrare ei, fără nici un act confirmativ în acest sens, doar în baza încrederii. Astfel, în cadrul cauzei penale nu a fost depusă careva plângeri din partea lui Paciu Dorin care este administratorul acestei companii la care face referire partea vătămată, mai mult nici firma dată și nici administratorul ei nu au fost recunoscuți în cadrul cauzei penale în calitate de parte vătămată sau parte civilă. Totodată, partea vătămată, Teleghin Lilia, a inclus în cadrul prejudiciului material de 75 800 lei și suma de 3 000 lei pe care dânsa pretinde că ar fi achitat-o la lombard când a primit lanțul și crucea din aur, dar careva acte confirmative care ar proba acest fapt nu au fost anexate la cererea de chemare în judecată.

De asemenea corect instanța de fond a dispus de a încasa în mod solidar, de la Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad-Cristi în folosul părții vătămate, Teleghin Lilia cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei, acestea fiind confirmate prin bonul de plată xxxx din 25 martie 2021, prin care se confirmă că partea vătămată, Teleghin Lilia, a achitat 3 000 lei pentru serviciile de asistență juridică, prin urmare aceste cheltuieli sunt probate, reale, rezonabile și necesare și urmează a fi încasate în mod solidar de la Trembițchi Gheorghe și Ivanov Vlad-Cristi în beneficiul părții vătămate, Teleghin Lilia, în cuantum integral.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către avocatul Lazăr Vitalii în numele inculpatului, prin care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 5), 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

În motivarea recursului invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că, instanța de apel nu a combătut nici într-un fel argumentul referitor la lipsa audierii martorului Baietrov Iurie, care este unica probă care indică direct la Trembițchi Gheorghe, nu a fost demonstrat că anume Trembițchi Gheorghe ar fi comis fapta imputată.

Consideră o încălcare examinarea cererii de apel prin intermediul teleconferinței în lipsa inculpatului în sala de judecată, care nu era posibil să înțeleagă ce se petrece, să acorde întrebări sau să ia cunoștință de acte, etc.

În concluzie, recurentul menționează că, instanța de apel a adoptat o hotărâre nemotivată, nu a răspuns la toate motivele importante invocate de partea apărării și nu a înlăturat dubiile în probarea învinuirii.

6. Procurorul a depus referință, privind opinia asupra recursului declarat, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi admis, din considerentele ce succed.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate rezultă că, procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanță de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanță de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță de recurs.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că, este pertinent în speța dată temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr.246 din 31.07.2023, fiind evidențiat faptul că, instanța de apel nu a argumentat suficient soluția, neexpunându-se asupra tuturor argumentelor din apelul declarat.

În conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate - pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Învederând norma enunțată mai sus, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă faptul că, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că, provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele

corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din dispoziția art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Completul de judecată constată că, deși sunt obligatorii, aceste prevederi legale nu au fost respectate întocmai la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, completul de judecată stabilește că, la judecarea cauzei, instanța de apel nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la toate motivele esențiale invocate în ordine de apel, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 5., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (pct. 3 - 5 din decizie).

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (cauza Artico împotriva Italiei, hotărârea din 13 mai 1980). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art.6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (cauza Perez împotriva Franței [MC] nr.47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, din 19 aprilie 1994), ce la caz nu s-a realizat.

Pe lângă faptul că, la judecarea cauzei, instanța de apel a admis erori sub aspectul că nu a dat răspuns la toate argumentele esențiale invocate în ordine de apel, completul de judecată conchide că, decizia contestată prezintă deficiențe esențiale și la capitolul motivării în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Subsecvent, instanța de recurs evidențiază că, după investirea instanței cu soluționarea în fond a cauzei, părților trebuie să le fie asigurate toate garanțiile unui proces echitabil, prin urmare dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanța dată.

La acest segment, completul de judecată reține că, potrivit art.371 alin.(1) Cod de procedură penală, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile, când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea

absolută de a se prezenta în instanță, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuț, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art.art.109 și 110 Cod de procedură penală.

Aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii nu au fost respectate de către instanța de apel. Mai mult, se atestă că vizavi de acestea, de către partea apărării, au fost invocate critici privind citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului Baetrov Iurie, fapt trecut cu vederea de către instanța de apel.

Rezumând cele menționate, completul de judecată ține să accentueze că, în motivarea deciziei, instanța de apel a reținut probe care potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, nu au fost cercetate, fapt ce atestă că - condamnarea inculpatului nu se bazează pe probele cercetate în ședința de judecată, iar decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Completul de judecată reține că, judecând apelul, potrivit art.414 alin.(2) Cod de procedură penală - instanța verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În același context, completul de judecată atestă că, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, potrivit descriptivului deciziei contestate și procesului-verbal al ședinței de judecată, probele sunt trecute în revistă în partea descriptivă a deciziei. Totuși, acestea nu au constituit obiect de cercetare în ședința instanței de apel, deși au fost trecute în revistă în partea descriptivă a deciziei.

Completul de judecată, reținând prevederile art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, accentuează că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Se reține că, verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

În acest context se menționează că, instanța de apel urma să dezvăluie concluzia sa și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și apărării, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Reieșind din motivarea hotărârii recurate, se reține că instanța de apel judecând cauza în ordine de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în

ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi probele scrise în partea descriptivă a deciziei (f.d.211-213 vol. II).

Astfel, concluziile instanței de apel poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o marjă sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Completul de judecată ține să menționeze că, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparentă a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 CEDO, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei 11 (2007) § 85).

Astfel spus, art.6 CEDO implică în sarcina „instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța (hotărârea CtEDO Van de Hurk vs Olanda (1994) § 59).

În esență, toate acestea au conturat convingerea fermă a instanței de recurs că instanța de apel, judecând cauza, a admis eroarea de drept prevăzută de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, decizia instanței de apel în cauză - urmează a fi casată integral, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere convenită fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în

acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Admite recursul declarat de către avocatul Lazăr Vitalii în numele inculpatului Trembițchi Gheorghe, casează integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Trembițchi Gheorghe xxxx*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscurtă Igor